

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 lutego 1952 r.

Nr 9

T R E S C :

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

Poz.:	48 — Protokół umieszczający pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r., podpisany w Paryżu dnia 19 listopada 1948 r.	89
	49 — Oświadczenie rządowe z dnia 30 sierpnia 1951 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę Protokołu z dnia 19 listopada 1948 r., umieszczającego pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r.	97
	50 — Protokół zmieniający Umowy, Konwencje i Protokoły o środkach odurzających, zawarte w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r., w Genewie dnia 11 lutego 1925 r., dnia 19 lutego 1925 r. i dnia 13 lipca 1931 r., w Bangkoku dnia 27 listopada 1931 r. i w Genewie dnia 26 czerwca 1936 r., podpisany w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r.	98
	51 — Oświadczenie rządowe z dnia 27 sierpnia 1951 r. w sprawie ratyfikacji przez Polskę Protokołu z dnia 11 grudnia 1946 r., zmieniającego Umowy, Konwencje i Protokoły o środkach odurzających, zawarte w Hadze dnia 23 stycznia 1912 r., w Genewie dnia 11 lutego 1925 r., dnia 19 lutego 1925 r. i dnia 13 lipca 1931 r., w Bangkoku dnia 27 listopada 1931 r. i w Genewie dnia 26 czerwca 1936 r.	112

48

P R O T O K Ó Ł

umieszczający pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r., podpisany w Paryżu dnia 19 listopada 1948 r.

Przekład

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 listopada 1948 r. podpisany został w Paryżu Protokół, umieszczający pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

Dano w Warszawie, dnia 6 sierpnia 1951 roku.

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów

L. S.

Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych

St. Skrzyszewski

Au Nom de la République de Pologne

BOLESŁAW BIERUT

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentés Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Un Protocole plaçant sous contrôle international certaines drogues non visées par la Convention du 13 juillet 1931 pour limiter la fabrication et régler la distribution des stupéfiants, amendée par le Protocole signé à Lake Success le 11 décembre 1946, a été signé à Paris le 19 novembre 1948.

Après avoir vu et examiné ledit Protocole, Nous l'avons approuvé et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons que le Protocole susmentionné est accepté, ratifié et confirmé et promettons qu'il sera inviolablement observé.

En Foi de Quoi Nous avons délivré les Présentés Lettres, revêtues du Sceau de la République.

Donné à Varsovie, le 6 août 1951.

Bolesław Bierut

Président du Conseil des Ministres

L. S.

Józef Cyrankiewicz

Ministre des Affaires Étrangères

St. Skrzyszewski

Przekład

PROTOKÓŁ

umieszczający pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success 11 grudnia 1946 roku.

Państwa, będące Stronami niniejszego Protokołu, zważywszy, że postęp, osiągnięty przez nowoczesną chemię i nowoczesną farmakologię, doprowadził do odkrycia środków odurzających, zwłaszcza syntetycznych, zdolnych wywołać toksykomanie, jednak nie objętych Konwencją z 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success 11 grudnia 1946 r.,

pragnąc uzupełnić postanowienia tej Konwencji i umieścić pod kontrolą zarówno te środki odurzające, jak również uczynione z nich przetwory oraz zawierające je mieszaniny, w celu ograniczenia drogą umowy międzynarodowej ich wyrobu do słusznych potrzeb świata dla użytku lekarskiego i naukowego oraz w celu uregulowania ich podziału,

rzeświadczono o doniosłości powszechnego stosowania tego układu międzynarodowego i jak najwcześniejszego jego wejścia w życie,

postanowiły sporządzić w tym celu Protokół i zgodziły się na następujące postanowienia:

Rozdział I. Kontrola**Artykuł 1**

1. Każde Państwo, będące Stroną niniejszego Protokołu, które uważa, że środek odurzający, używany lub mogący być używany dla celów lekarskich lub naukowych, a do którego Konwencja z 13 lipca 1931 r. nie stosuje się, może spowodować tego samego rodzaju nadużycia i wywołać skutki równie szkodliwe jak środki odurzające, wyszczególnione w artykule 1 paragraf 2 wymienionej Konwencji, zawiadomi o tym Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, przesyłając mu wszystkie informacje dokumentacyjne, jakimi rozporządza; Sekretarz Generalny zakomunikuje natychmiast tę notyfikację oraz przesłane informacje innym Państwom, będącym Stronami niniejszego Protokołu, jak również Komisji środków odurzających Rady Gospodarczej i Społecznej oraz Światowej Organizacji Zdrowia.

2. O ile Światowa Organizacja Zdrowia stwierdzi, że dany środek odurzający może wywołać toksykomanie lub być przerobiony na produkt, mogący wywołać toksykomanie, postanowi ona, czy należy stosować do tego środka odurzającego:

- a) system ustanowiony przez Konwencję z 1931 r. dla środków odurzających, wyszczególnionych w artykule 1 paragraf 2 grupa I tej Konwencji, lub
- b) system ustanowiony przez Konwencję z 1931 r. dla środków odurzających, wyszczególnionych w artykule 1 paragraf 2 grupa II tej Konwencji.

3. Wszelkie stwierdzenia i postanowienia, powzięte zgodnie z poprzednim paragrafem, będą podane niezwłocznie do wiadomości Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który zakomunikuje je natychmiast wszystkim Państwom, będącym Członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, oraz Państwom, będącym Stronami niniejszego Protokołu, lecz nie będącym jej członkami, jak również Komisji środków odurzających i Stałemu Komitetowi Centralnemu.

4. Po otrzymaniu zawiadomienia od Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, notyfikującego postanowienie, powzięte na mocy powyższego paragrafu 2 ustęp a) lub b), Państwa, będące Stronami te-

go Protokołu, zastosują do danego środka odurzającego odpowiedni system, ustanowiony przez Konwencję z 1931 r.

Artykuł 2

Komisja środków odurzających, po otrzymaniu notyfikacji od Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, zakomunikowanej na mocy paragrafu 1 artykułu 1 niniejszego Protokołu, zbada możliwie jak najszybciej, czy normy, stosujące się do środków odurzających, wyszczególnionych w artykule 1 paragrafu 2 grupa I Konwencji z 1931 r., powinny stosować się tymczasowo do danego środka w oczekiwaniu na otrzymanie postanowienia lub stwierdzenia Światowej Organizacji Zdrowia. O ile Komisja środków odurzających postanowi, że takie normy powinny być stosowane tymczasowo, postanowienie to będzie zakomunikowane niezwłocznie przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych Państwom, będącym Stronami niniejszego Protokołu, Światowej Organizacji Zdrowia oraz Stałemu Komitetowi Centralnemu. Wymienione normy będą wówczas stosowane tymczasowo do danego środka odurzającego.

Artykuł 3

Stwierdzenia i postanowienia, powzięte na mocy artykułu 1 lub artykułu 2 niniejszego Protokołu, mogą być zmienione w świetle nabytego doświadczenia i zgodnie z procedurą, ustanowioną w niniejszym rozdziale.

Rozdział II. Postanowienia ogólne**Artykuł 4**

Niniejszego Protokołu nie stosuje się do opium surowego, do opium lekarskiego, do liści koka lub do konopi indyjskich, jak są one zdefiniowane w artykule 1 Konwencji międzynarodowej dotyczącej szkodliwych środków odurzających, podpisanej w Genewie 19 lutego 1925 r., ani do opium spreparowanego, jak jest ono zdefiniowane w rozdziale II Konwencji międzynarodowej o opium, podpisanej w Hadze 23 stycznia 1912 r.

Artykuł 5

1. Niniejszy Protokół, którego teksty angielski, chiński, hiszpański, francuski i rosyjski są jednakowo autentyczne, zostanie otwarty do podpisu lub przyjęcia przez wszystkich Członków Narodów Zjednoczonych i przez wszystkie Państwa, nie będące członkami, do których zaproszenie zostało wystosowane przez Radę Gospodarczą i Społeczną.

2. Każde Państwo może:

- a) podpisać bez zastrzeżenia co do przyjęcia,
- b) podpisać z zastrzeżeniem przyjęcia i później przyjmując
- albo
- c) przyjmując.

Przyjęcie będzie dokonane przez złożenie dokumentu przyjęcia u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 6

Niniejszy Protokół wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni, licząc od dnia, w którym został podpisany bez zastrzeżenia lub przyjęty zgodnie z artykułem 5 przez przynajmniej dwadzieścia pięć Państw, w tym pięć

z Państw następujących: Chiny, Stany Zjednoczone Ameryki, Francja, Holandia, Polska, Zjednoczone Królestwo, Szwajcaria, Czechosłowacja, Turcja, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, Jugosławia.

Artykuł 7

Każde Państwo, które podpisało Protokół bez zastrzeżenia co do przyjęcia lub które go przyjęło zgodnie z artykułem 5, będzie uważane za stronę tego Protokołu od jego wejścia w życie albo po upływie trzydziestu dni po dacie tego podpisania lub tego przyjęcia pod warunkiem, że Protokół wszedł już wówczas w życie.

Artykuł 8

Każde Państwo może, w chwili podpisania lub złożenia swego formalnego dokumentu przyjęcia albo też kiedykolwiek później, oświadczyć drogą notyfikacji, złożonej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, że niniejszy Protokół rozciąga się na wszystkie lub pewne terytoria, które ono reprezentuje na terenie międzynarodowym, a wówczas niniejszy Protokół będzie stosował się do terytorium lub terytoriów, wymienionych w notyfikacji, począwszy od trzydziestego dnia po dniu otrzymania tej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 9

Po upływie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego Protokołu każde Państwo, będące Stroną niniejszego Protokołu, może we własnym imieniu lub w imieniu takiego czy innego z terytoriów, które reprezentuje na terenie międzynarodowym, wypowiedzieć ten Protokół aktem pi-

semnym, złożonym u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Wypowiedzenie to, o ile Sekretarz Generalny otrzymał je 1 lipca lub we wcześniejszym terminie jakiegokolwiek roku, nabierze skutków 1 stycznia następnego roku, o ile zaś otrzymał je po 1 lipca, nabierze ono skutków, jak gdyby je otrzymał 1 lipca lub we wcześniejszym terminie następnego roku.

Artykuł 10

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadomi wszystkich Członków Narodów Zjednoczonych i wszystkie Państwa, nie będące członkami, wymienione w artykułach 5 i 6, o wszelkich podpisach i przyjęciach, otrzymanych zgodnie z tymi artykułami, oraz o wszelkich notyfikacjach, otrzymanych zgodnie z artykułami 8 i 9.

Artykuł 11

Zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych niniejszy Protokół będzie zarejestrowany przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu jego wejścia w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół w imieniu swych odpowiednich Rządów.

Sporządzono w Paryżu dnia dziewiętnastego listopada tysiąc dziewięćset czterdziestego ósmego roku w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwum Organizacji Narodów Zjednoczonych i którego uwierzytelnione odpisy będą wydane wszystkim Członkom Narodów Zjednoczonych oraz Państwom, nie będącym członkami, wymienionym w artykułach 5 i 6.

PROTOCOL

bringing under international control drugs outside the scope of the Convention of 13 July 1931 for Limiting the Manufacture and Regulating the Distribution of Narcotic Drugs, as amended by the Protocol signed at Lake Success on 11 December 1946.

Preamble

The States Parties to the present Protocol,

Considering that the progress of modern pharmacology and chemistry has resulted in the discovery of drugs, particularly synthetic drugs, capable of producing addiction, but not covered by the Convention of 13 July 1931 for Limiting the Manufacture and Regulating the Distribution of Narcotic Drugs, as amended by the Protocol signed at Lake Success on 11 December 1946,

Desiring to supplement the provisions of that Convention and to place these drugs, including their preparations and compounds containing these drugs, under control in order to limit by international agreement their manufacture to the world's legitimate requirements for medical and scientific purposes and to regulate their distribution,

Realizing the importance of the universal application of this international agreement and of its earliest possible entry into force,

Have resolved to conclude a Protocol for that purpose and have agreed upon the following provisions:

Chapter I. Control

Article 1

1. Any State Party to the present Protocol which considers that a drug which is or may be used for medical or scientific purposes and to which the Convention of 13 July 1931 does not apply, is liable to the same kind of abuse and productive of the same kind of harmful effects as the drugs specified in article 1, paragraph 2, of the said Convention, shall send a notification to that effect,

with all material information in its possession, to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit it immediately to the other States Parties to the present Protocol, to the Commission on Narcotic Drugs of the Economic and Social Council and to the World Health Organization.

2. If the World Health Organization finds that the drug in question is capable of producing addiction or of conversion into a product capable of producing addiction, this Organization shall decide whether the drug shall fall:

- (a) Under the regime laid down in the 1931 Convention for the drugs specified in article 1, paragraph 2, group I, of that Convention; or
- (b) Under the regime laid down in the 1931 Convention for the drugs specified in article 1, paragraph 2, group II, of that Convention.

3. Any decision or finding in accordance with the preceding paragraph shall be notified without delay to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit it immediately to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Protocol, to the Commission on Narcotic Drugs and the Permanent Central Board.

4. Upon receipt of the communications from the Secretary-General of the United Nations notifying a decision under paragraph 2 (a) or (b) above, the States Parties to this Protocol shall apply to the drug in question the appropriate regime laid down by the 1931 Convention.

Article 2

The Commission on Narcotic Drugs, upon receipt of the notification from the Secretary-General of the United

Nations in accordance with paragraph 1 of article 1 of this Protocol, shall consider as soon as possible whether the measures applicable to drugs specified in article 1, paragraph 2, group I, of the 1931 Convention should provisionally apply to the drug in question, pending receipt of the decision or finding of the World Health Organization. If the Commission on Narcotic Drugs decides that such measures should provisionally apply, this decision shall be communicated without delay by the Secretary-General of the United Nations to the States Parties to this Protocol, the World Health Organization and the Permanent Central Board. The said measures shall thereupon be applied provisionally to the drug in question.

Article 3

Any decision or finding taken under article 1 or article 2 of this Protocol may be revised in the light of further experience, in accordance with the procedure provided in this chapter.

Chapter II. General Provisions

Article 4

The present Protocol does not apply to raw opium, medicinal opium, coca leaf or Indian hemp as defined in article 1 of the International Convention relating to Dangerous Drugs signed at Geneva on 19 February 1925, or to prepared opium as defined in chapter II of the International Opium Convention signed at The Hague on 23 January 1912.

Article 5

1. The present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be open for signature or acceptance on behalf of any Member of the United Nations and also of any non-member State to which an invitation has been addressed by the Economic and Social Council.

2. Any such State may:

- (a) Sign without reservation as to acceptance;
- (b) Sign subject to acceptance and subsequently accept; or
- (c) Accept.

Acceptance shall be effected by the deposit of a formal instrument with the Secretary-General of the United Nations.

Article 6

The present Protocol shall come into force upon the expiration of thirty days following the day on which twenty-five or more States have signed it without reservation, or accepted it in accordance with article 5, provided that such States shall include five of the following: China, Czechoslovakia, France, Netherlands, Poland, Switzerland, Turkey, United Kingdom, Union of Soviet Socialist Republics, United States of America, Yugoslavia.

Article 7

A State which has signed without reservation as to acceptance, or accepted pursuant to article 5, shall become a Party to this Protocol upon its entry into force or upon the expiration of thirty days following the date of such signature or acceptance, if executed after its entry into force.

Article 8

Any State may, at the time of signature or the deposit of its formal instrument of acceptance or at any time thereafter, declare by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations that the present Protocol shall extend to all or any of the territories for which it has international responsibility, and this Protocol shall extend to the territory or territories named in the notification as from the thirtieth day after the date of receipt of this notification by the Secretary-General of the United Nations.

Article 9

After the expiration of five years from the date of the coming into force of the present Protocol, any State Party to the present Protocol may, on its own behalf or on behalf of any of the territories for which it has international responsibility, denounce this Protocol by an instrument in writing deposited with the Secretary-General of the United Nations.

The denunciation, if received by the Secretary-General on or before the first day of July in any year, shall take effect on the first day of January in the succeeding year, and, if received after the first day of July, shall take effect as if it had been received on or before the first day of July in the succeeding year.

Article 10

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and non-member States referred to in articles 5 and 6 of all signatures and acceptances received in accordance with these articles, and of all notifications received in accordance with articles 8 and 9.

Article 11

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, the present Protocol shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its coming into force.

In faith whereof the undersigned, duly authorized, have signed the present Protocol on behalf of their respective Governments.

Done at Paris this nineteenth day of November one thousand nine hundred and forty-eight, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the United Nations, and certified true copies of which shall be delivered to all the Members of the United Nations and to the non-member States referred to in articles 5 and 6.

PROTOCOLE

plaçant sous contrôle international certaines drogues non visées par la Convention du 13 juillet 1931 pour limiter la fabrication et réglementer la distribution des stupéfiants amendée par le Protocole signé à Lake Success le 11 décembre 1946.

Préambule

Les Etats parties au présent Protocole, Considérant que les progrès réalisés par la chimie et la pharmacologie modernes ont amené la découverte de drogues, notamment de drogues synthétiques, susceptibles d'engendrer la toxicomanie, mais non visées par la Convention du 13 juillet 1931 pour limiter la fabrication et réglementer la distribution des stupéfiants, amendée par le Protocole signé à Lake Success le 11 décembre 1946,

Désirant compléter les dispositions de cette Convention et placer sous contrôle tant ces drogues que les préparations qui en sont faites et les mélanges qui en contiennent, de façon à limiter par voie d'accord international leur fabrication aux besoins légitimes du monde pour les usages médicaux et scientifiques et réglementer leur distribution,

Convaincus de l'importance qu'il y a à ce que cet accord international soit universellement appliqué et entre en vigueur le plus tôt possible,

Ont décidé d'établir un Protocole à cet effet et sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre I. Contrôle

Article premier

1. Tout Etat partie au présent Protocole, qui considère qu'une drogue utilisée ou pouvant être utilisée pour des besoins médicaux ou scientifiques, et à laquelle la Convention du 13 juillet 1931 ne s'applique pas, est susceptible de provoquer des abus du même genre et de produire des effets de nature aussi nuisibles que les drogues spécifiées à l'article premier, paragraphe 2, de ladite Convention, en avisera le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, en lui transmettant tous les renseignements documentaires dont il dispose; le Secrétaire général communiquera immédiatement cette notification et les renseignements transmis aux autres Etats parties au présent Protocole, ainsi qu'à la Commission des stupéfiants du Conseil économique et social et à l'Organisation mondiale de la santé.

2. Si l'Organisation mondiale de la santé constate que la drogue en question est susceptible d'engendrer la toxicomanie ou d'être transformée en un produit susceptible d'engendrer la toxicomanie, elle indiquera si l'on doit appliquer à cette drogue:

- a) Le régime établi par la Convention de 1931 pour les drogues spécifiées à l'article premier, paragraphe 2, groupe I, de cette Convention;
- b) Le régime établi par la Convention de 1931 pour les drogues spécifiées à l'article premier, paragraphe 2, groupe II, de cette Convention.

3. Toutes conclusions ou autres décisions prises conformément au paragraphe précédent seront portées sans délai à la connaissance du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui les communiquera immédiatement à tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non membres parties à ce Protocole, ainsi qu'à la Commission des stupéfiants et au Comité central permanent.

4. Dès réception de la communication du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiant une décision prise en vertu du paragraphe 2, alinéas a) ou b) ci-dessus, les Etats parties à ce Protocole appliqueront à la drogue en question le régime approprié établi par la Convention de 1931.

Article 2

La Commission des stupéfiants, à réception de la notification du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, communiquée en vertu du paragraphe 1 de l'article premier du présent Protocole, examinera aussitôt que possible si les mesures applicables aux drogues comprises dans l'article premier, paragraphe 2, groupe I, de la Convention de 1931 doivent s'appliquer provisoirement à la drogue en question, en attendant la réception des conclusions de l'Organisation mondiale de la santé sur ladite drogue. Si la Commission des stupéfiants décide que de telles mesures doivent être appliquées provisoirement, cette décision sera communiquée sans délai par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies aux Etats parties au présent Protocole, à l'Organisation mondiale de la santé et au Comité central permanent. Lesdites mesures seront alors appliquées provisoirement à la drogue en question.

Article 3

Les conclusions et décisions prises en vertu de l'article premier ou de l'article 2 du présent Protocole peuvent être modifiées compte tenu de l'expérience acquise et conformément à la procédure établie dans le présent chapitre.

Chapitre II. Dispositions générales

Article 4

Le présent Protocole n'est pas applicable à l'opium brut, à l'opium médicinal, à la feuille de coca ou au chanvre indien, tels qu'ils sont définis à l'article premier de la Convention internationale concernant les drogues nuisibles, signée à Genève le 19 février 1925, non plus qu'à l'opium préparé, tel qu'il est défini au chapitre II de la Convention internationale de l'opium signée à La Haye le 23 janvier 1912.

Article 5

1. Le présent Protocole, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, restera ouvert à la signature ou à l'acceptation de tous les Membres des Nations Unies et de tous les Etats non membres auxquels une invitation aura été adressée à cet effet par le Conseil économique et social.

2. Chacun des Etats pourra:

- a) Signer sans réserve concernant l'acceptation;
- b) Signer sous réserve d'acceptation et accepter ultérieurement; ou
- c) Accepter.

L'acceptation sera effective du fait qu'un instrument d'acceptation aura été déposé entre les mains du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 6

Le présent Protocole entrera en vigueur après l'expiration d'un délai de trente jours à compter du jour où il aura été signé sans réserve ou accepté comme il est prévu à l'article 5 par un minimum de vingt-cinq Etats comprenant cinq des Etats suivants: Chine, Etats-Unis d'Amérique, France, Pays-Bas, Pologne, Royaume-Uni, Suisse, Tchécoslovaquie, Turquie, Union des Républiques socialistes soviétiques, Yougoslavie.

Article 7

Tout Etat qui aura signé sans réserve concernant l'acceptation, ou qui l'aura accepté comme il est prévu à l'article 5, sera considéré comme partie à ce Protocole dès son entrée en vigueur ou à l'expiration des trente jours suivant la date de cette signature ou de cette acceptation à condition que le Protocole soit alors entré en vigueur.

Article 8

Tout Etat, lors de la signature ou du dépôt de son instrument formel d'acceptation, ou à n'importe quelle date ultérieure, peut déclarer, par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, que le champ d'application du présent Protocole s'étend à tout ou partie de territoires qu'il représente sur le plan international, et le présent Protocole s'appliquera au territoire ou aux territoires mentionnés dans la notification à dater du trentième jour après réception de cette notification par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 9

A l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de l'entrée en vigueur du présent Protocole, tout Etat partie au présent Protocole peut, en son propre nom, ou au nom de tel ou tels des territoires qu'il représente sur le plan international, dénoncer ce Protocole par un instrument écrit déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Cette dénonciation, si elle est reçue par le Secrétaire général le 1-er juillet d'une année quelconque ou antérieurement à cette date, prendra effet le 1-er janvier de l'année suivante, et, si elle est reçue après le 1-er

juillet, elle prendra effet comme si elle avait été reçue le 1-er juillet de l'année suivante ou antérieurement à cette date.

Article 10

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifiera à tous les Membres des Nations Unies et aux Etats non membres mentionnés aux articles 5 et 6 toutes les signatures et acceptations reçues aux termes de ces articles et il les avisera de toutes les notifications reçues aux termes des articles 8 et 9.

Article 11

Conformément à l'Article 102 de la Charte des

Nations Unies, le présent Protocole sera enregistré par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies à la date de son entrée en vigueur.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés, ont signé le présent Protocole au nom de leurs Gouvernements respectifs.

Fait à Paris, le 19 novembre mil neuf cent quarante-huit, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives de l'Organisation des Nations Unies et dont les copies certifiées conformes seront remises à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux Etats non membres mentionnés aux articles 5 et 6.

ПРОТОКОЛ

распространяющий международный контроль на действие Конвенции от 13 июля 1931 года об ограничении производства и регулировании распределения наркотических средств, с изменениями, внесенными в него Протоколом, подписанным в Лейк-Соксес 11 декабря 1946 года.

Преамбула

Государства, участвующие в настоящем Протоколе,

Принимая во внимание, что успехи современной фармакологии и химии привели к открытию новых лекарственных веществ, особенно синтетических лекарственных веществ, способных вызывать наркоманию, но не подпадающих под действие Конвенции от 13 июля 1931 г. об ограничении производства и регулировании распределения наркотических средств, с изменениями, внесенными в нее Протоколом, подписанным в Лейк-Соксес 11 декабря 1946 года.

Желая дополнить положения этой Конвенции и установить контроль над указанными лекарственными веществами, включая препараты и смеси, содержащие эти лекарственные вещества, в целях ограничения, путем международного соглашения, их производства пределами законных мировых нужд для медицинских и научных целей, и регулировать распределение этих лекарственных веществ,

Понимая важность применения во всем мире этого международного соглашения и вступления его в силу в возможно короткий срок,

Решили подписать соответствующий Протокол и договорились о нижеследующем:

Глава I. — Контроль

Статья 1

1. Любое государство, участвующее в настоящем Протоколе, считающее, что лекарственное вещество, которое используется или может быть использовано для медицинских и научных целей и на которое не распространяется действие Конвенции от 13 июля 1931 г., может вызывать те же злоупотребления и иметь то же вредное влияние, как и лекарственные вещества, перечисленные в пункте 2 статьи 1 указанной Конвенции, посылает соответствующее уведомление, со всем находящимся в его распоряжении фактическим материалом, Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций, который немедленно препровождает его другим государствам-участникам настоящего Протокола, Комиссии по наркотическим средствам при Экономическом и Социальном Совете и Всемирной организации здравоохранения.

2. В случае если Всемирная организация здравоохранения приходит к заключению, что соот-

ветствующее лекарственное вещество способно вызывать наркоманию или может быть переработано в продукт, способный вызывать наркоманию, указанная организация решает, подпадает ли данное лекарственное вещество:

а) под режим, установленный Конвенцией 1931 г. для лекарственных веществ, указанных в пункте 2 статьи 1 (группа I) этой Конвенции, или

б) под режим, установленный Конвенцией 1931 г. для лекарственных веществ, указанных в пункте 2 статьи 1 (группа II) этой Конвенции.

3. В соответствии с предшествующим пунктом, все решения и заключения немедленно сообщаются Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций, который тотчас же передает их всем государствам-членам Организации Объединенных Наций, государствам, не состоящим членами Организации и подписавшим настоящий Протокол, Комиссии по наркотическим средствам и Постоянному центральному комитету по опиуму.

4. По получении от Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций сообщений, уведомляющих о решении, принятом на основании вышеприведенного пункта 2а и 2б, государства-участники этого Протокола применяют к данному лекарственному веществу соответствующий режим, установленный Конвенцией 1931 года.

Статья 2

По получении от Генерального Секретаря Организации Объединенных Наций согласно пункту 1 статьи 1 настоящего Протокола уведомления, Комиссия по наркотическим средствам рассматривает без промедления вопрос о том, следует ли применять к данному лекарственному веществу, на временном основании, меры, применяемые к лекарственным веществам, указанным в пункте 2 статьи 1 (группа I) Конвенции 1931 г., — впредь до получения от Всемирной организации здравоохранения ее решения или заключения. В случае если Комиссия по наркотическим средствам решает, что указанные меры должны применяться на временном основании, это ее решение немедленно сообщается Генеральным Секретарем Организации Объединенных Наций государствам-участникам настоящего Протокола, Всемирной организации здравоохранения и Постоянному центральному комитету по опиуму, после чего указанные меры применяются к данному лекарственному веществу на временном основании.

Статья 3

Любое решение или заключение, вынесенное на основании статьи 1 или статьи 2 настоящего Протокола, может быть пересмотрено в свете дальнейшего опыта в соответствии с процедурой, предусмотренной в настоящей главе.

Глава II. — Общие положения**Статья 4**

Настоящий Протокол не применяется в отношении необработанного опиума, опиума для медицинских целей, листьев кока и индийской конопли, как это определяется в статье 1 Международной конвенции о сильнодействующих средствах, подписанной в Женеве 19 февраля 1925 г., или в отношении обработанного опиума, как это определяется в главе II Международной конвенции по опиуму, подписанной в Гааге 23 января 1912 года.

Статья 5

1. Настоящий Протокол, английский, испанский, китайский, русский и французский тексты которого являются равно аутентичными, будет открыт для подписания или принятия его любым государством-членом Организации Объединенных Наций, а также любым государством, не состоящим членом Организации, получившим приглашение от Экономического и Социального Совета.

2. Любое государство может:

- подписать Протокол без оговорок относительно его принятия;
- подписать Протокол под условием его принятия и в дальнейшем принять его; или
- принять Протокол.

Принятие производится путем сдачи на хранение официального акта Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций.

Статья 6

Настоящий Протокол вступает в силу по истечении тридцати дней со дня подписания его без оговорок или принятия его, в соответствии со статьей 5, двадцатью пятью или более государствами, при условии что в числе этих государств будут пять из нижеследующих: Китай, Нидерланды, Польша, Соединенное Королевство, Соединенные Штаты Америки, Союз Советских Социалистических Республик, Турция, Франция, Чехословакия, Швейцария и Югославия.

Статья 7

Государство, подписавшее Протокол без оговорок относительно его принятия или принявшее его на основании статьи 5, становится участником Протокола по его вступлении в силу или по истечении тридцати дней со дня подписания или принятия Протокола, если таковые производятся после его вступления в силу.

Статья 8

При подписании Протокола, или сдаче на хранение официального акта о его принятии, или в любой момент после этого, любое государство может заявить путем присылки Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций соответствующего уведомления, что настоящий Протокол распространяется на все территории, или любые из территорий, за которые оно несет международную ответственность, и в таком случае настоящий Протокол распространяется на указанную в уведомлении территорию или территории, начиная с тридцатого дня со дня получения этого уведомления Генеральным Секретарем Организации Объединенных Наций.

Статья 9

По истечении пяти лет со дня вступления в силу настоящего Протокола, любое государство-участник настоящего Протокола может, от своего имени или от имени любой территории, за которую оно несет международную ответственность, денонсировать настоящий Протокол путем представления письменного акта, сдаваемого на хранение Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций.

Если денонсация получается Генеральным Секретарем первого июля любого года или до этого числа, таковая вступает в силу первого января следующего года. Если денонсация получается после первого июля, она вступает в силу как если бы она была получена первого июля следующего года или до этого числа.

Статья 10

Генеральный Секретарь Организации Объединенных Наций ставит в известность всех членом Организации Объединенных Наций и государства, не состоящие членами Организации и указанные в статьях 5 и 6, относительно всех актов о подписании или принятии Протокола, полученных в соответствии с этими статьями, а также о всех уведомлениях, полученных в соответствии со статьями 8 и 9.

Статья 11

В соответствии со статьей 102 Устава Организации Объединенных Наций, настоящий Протокол будет зарегистрирован Генеральным Секретарем Организации Объединенных Наций в день его вступления в силу.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, будучи должным образом на то уполномочены соответствующими правительствами, подписали настоящий Протокол.

Составлено в Париже девятнадцатого дня ноября месяца тысяча девятьсот сорок восьмого года в одном экземпляре, остающемся на хранении в архивах Организации Объединенных Наций, причем заверенные копии выдаются всем государствам-членам Организации Объединенных Наций и государствам, не состоящим членами Организации, указанным в статьях 5 и 6.

PROTOCOLO

que somete a fiscalización internacional ciertas drogas no comprendidas en el Convenio del 13 de julio de 1931 para limitar la fabricación y reglamentar la distribución de los estupefacientes, modificado por el Protocolo firmado en Lake Success el 11 de diciembre de 1946.

Preámbulo

Los Estados partes en el presente Protocolo, Considerando que los progresos de la química y de la farmacología modernas han dado por resultado el descubrimiento de drogas, especialmente de drogas

sintéticas, que pueden originar toxicomanía, y que no están comprendidas en el Convenio del 13 de julio de 1931 para limitar la fabricación y reglamentar la distribución de los estupefacientes, modificado por el Protocolo firmado en Lake Success el 11 de diciembre de 1946,

Deseando completar las disposiciones de ese Convenio y someter a fiscalización tanto dichas drogas como los preparados y compuestos que las contengan, con objeto de limitar, por vía de acuerdo internacional, su fabricación a las legítimas necesidades médicas y científicas mundiales y reglamentar su distribución,

Convencidos de la importancia de la aplicación universal de este acuerdo internacional y de su entrada en vigor lo más pronto posible,

Han decidido al efecto concluir un Protocolo y han convenido en las siguientes disposiciones:

Capítulo I. Fiscalización

Artículo 1

1. Todo Estado parte en el presente Protocolo, que considere que una droga utilizada o utilizable para fines médicos o científicos, y a la cual no sea aplicable el Convenio del 13 de julio de 1931, puede originar abusos y efectos nocivos análogos a los de las drogas especificadas en el párrafo 2 del artículo 1º de dicho Convenio, enviará, junto con toda la información documental de que disponga, una notificación al efecto al Secretario General de las Naciones Unidas, quien la comunicará inmediatamente a los demás Estados partes en el presente Protocolo, a la Comisión de Estupefacientes del Consejo Económico y Social y a la Organización Mundial de la Salud.

2. Si la Organización Mundial de la Salud comprueba que la droga de que se trate puede originar toxicomanía o ser transformada en un producto que puede originar toxicomanía, dicha Organización decidirá si tal droga será sometida:

- a) al régimen establecido por el Convenio de 1931 para las drogas especificadas en el grupo I del párrafo 2 del artículo 1º de dicho Convenio; o
- b) al régimen establecido por el Convenio de 1931 para las drogas especificadas en el grupo II del párrafo 2 del artículo 1º de dicho Convenio.

3. Toda decisión o conclusión a que se haya llegado conforme al párrafo precedente será notificada sin demora al Secretario General de las Naciones Unidas, quien la comunicará inmediatamente a todos los Estados Miembros de las Naciones Unidas, a los Estados no miembros que sean partes en el presente Protocolo, a la Comisión de Estupefacientes y al Comité Central Permanente.

4. En cuanto hayan recibido la comunicación del Secretario General de las Naciones Unidas en que notifique una decisión tomada en virtud del inciso a) o b) del párrafo 2 precedente, los Estados partes en el presente Protocolo aplicarán a la droga de que se trate el régimen correspondiente dispuesto por el Convenio de 1931.

Artículo 2

La Comisión de Estupefacientes, en cuanto reciba la notificación del Secretario General de las Naciones Unidas, comunicada en virtud del párrafo 1 del artículo 1 de este Protocolo, examinará, lo más pronto posible, si las medidas aplicables a las drogas especificadas en el grupo I del párrafo 2 del artículo 1º del Convenio de 1931 deben aplicarse provisionalmente a la droga de que se trate, en espera de la decisión o conclusión de la Organización Mundial de la Salud respecto de tal droga. Si la Comisión de Estupefacientes decide que tales medidas deben ser aplicadas provisionalmente, el Secretario General de las Naciones Unidas comunicará sin demora esta decisión a los Estados partes en el presente Protocolo, a la Organización Mundial de la Salud y al Comité Central Permanente. Dichas medidas serán entonces aplicadas provisionalmente a la droga de que se trate.

Artículo 3

Toda decisión o conclusión a que se haya llegado en virtud del artículo 1º o del artículo 2º del presente Protocolo, podrá ser modificada, teniendo en cuenta la experiencia adquirida y conforme al procedimiento establecido en el presente capítulo.

Capítulo II. Disposiciones generales

Artículo 4

El presente Protocolo no se aplica al opio en bruto, al opio medicinal, a la hoja de coca, ni al cánamo indio, según se definen en el artículo 1º del Convenio Internacional sobre drogas heroicas firmado en Ginebra el 19 de febrero de 1925, ni al opio preparado, según se define en el capítulo II del Convenio Internacional del Opio, firmado en La Haya el 23 de enero de 1912.

Artículo 5

1. El presente Protocolo, cuyos textos en chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, quedará abierto a la firma o aceptación de todos los Miembros de las Naciones Unidas y de todos los Estados no miembros a los cuales haya dirigido una invitación al efecto el Consejo Económico y Social.

2. Cada uno de dichos Estados podrá:

- a) firmar sin reserva respecto a la aceptación;
- b) firmar con reserva respecto a la aceptación y aceptar ulteriormente; o
- c) aceptar.

La aceptación se efectuará mediante el depósito de un instrumento en forma, entregado al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 6

El presente Protocolo entrará en vigor treinta días después de la fecha en que lo hayan firmado sin reserva, o aceptado con arreglo al artículo 5, veinticinco o más Estados, debiendo figurar entre ellos cinco de los siguientes: Checoslovaquia, China, Estados Unidos de América, Francia, Países Bajos, Polonia, Reino Unido, Suiza, Turquía, Unión de Repúblicas Socialistas Soviéticas y Yugoslavia.

Artículo 7

Todo Estado que haya firmado sin reserva de aceptación, o aceptado con arreglo al artículo 5, será considerado como Parte en el presente Protocolo a partir de su entrada en vigor, o treinta días después de la fecha de tal firma o aceptación, a condición de que el Protocolo ya haya entrado en vigor.

Artículo 8

Todo Estado podrá, en el acto de la firma, o al efectuar el depósito de su instrumento de aceptación en debida forma, o en cualquier fecha ulterior, declarar, mediante notificación dirigida al Secretario General de las Naciones Unidas, que el presente Protocolo se aplicará a todos o a cualquiera de los territorios de cuyas relaciones exteriores sea responsable; y el presente Protocolo se aplicará al territorio o territorios mencionados en la notificación, a partir de treinta días después de la fecha en que el Secretario General de las Naciones Unidas haya recibido dicha notificación.

Artículo 9

A la expiración de un plazo de cinco años a partir de la fecha de entrada en vigor del presente Protocolo, todo Estado parte en el mismo podrá, en su propio nombre o en representación de cualquiera de los territorios de cuyas relaciones exteriores sea responsable, denunciarlo mediante un instrumento escrito depositado en la Secretaría General de las Naciones Unidas.

Si el Secretario General recibe la denuncia el 1° de julio o en fecha anterior de cualquier año, tal denuncia surtirá efecto el 1° de enero del año siguiente; y, si se recibe después del 1° de julio, surtirá efecto como si hubiera sido recibida el 1° de julio o en fecha anterior del año siguiente.

Artículo 10

El Secretario General de las Naciones Unidas notificará a todos los Miembros de las Naciones Unidas y a los Estados no miembros mencionados en los artículos 5 y 6, todas las firmas y aceptaciones recibidas con arreglo a estos artículos, y les comunicará todas las notificaciones recibidas con arreglo a los artículos 8 y 9.

Artículo 11

Conforme al Artículo 102 de la Carta de las Naciones Unidas, el presente Protocolo será registrado por el Secretario General de las Naciones Unidas en la fecha de su entrada en vigor.

En fe de lo cual los infrascritos, debidamente autorizados para ello, han firmado el presente Protocolo en nombre de sus respectivos Gobiernos.

Hecho en París, el día diecinueve de noviembre de mil novecientos cuarenta y ocho, en un solo ejemplar, que quedará depositado en los archivos de las Naciones Unidas y cuyas copias certificadas auténticas serán remitidas a todos los Miembros de las Naciones Unidas y a los Estados no miembros a que se refieren los artículos 5 y 6.

49

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 sierpnia 1951 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Protokołu z dnia 19 listopada 1948 r., umieszczającego pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 6 sierpnia 1951 r. nastąpiło podpisanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej polskiego dokumentu ratyfikacyjnego Protokołu z dnia 19 listopada 1948 r., umieszczającego pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące kraje stały się stronami powyższego Protokołu:

Afganistan dnia 19 listopada 1948 r.,
 Albania dnia 25 lipca 1949 r.,
 Arabia Saudyjska dnia 19 listopada 1948 r.,
 Australia (wraz ze wszystkimi terytoriami, za które Australia ponosi odpowiedzialność międzynarodową, włącznie z terytoriami powierniczymi Nowej Gwinei i Nauru) dnia 19 listopada 1948 r.,
 Austria dnia 17 maja 1950 r.,
 Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 19 listopada 1948 r.,
 Burma dnia 2 marca 1950 r.,
 Czechosłowacja dnia 17 stycznia 1950 r.,
 Dania (wraz z Grenlandią, za której stosunki międzynarodowe Dania jest odpowiedzialna) dnia 19 października 1949 r.,
 Egipt dnia 16 września 1949 r.,
 Etiopia dnia 5 maja 1949 r.,
 Francja dnia 11 stycznia 1949 r.,
 Departamenty Algerii dnia 15 września 1949 r.,
 Departamenty zamorskie (Gwadelupa, Guyana, Martynika, Reunion) dnia 15 września 1949 r.,
 Terytoria zamorskie (Francuska Afryka Zachodnia, Francuska Afryka Zwrotnikowa, Francuskie Somali, Madagaskar i przyległości, Wyspy Komorskie, Francuskie Posiadłości w Indiach, Nowa Kaledonia i przyległości, Francuskie Posiadłości w Oceanii, St. Pierre i Miquelon) dnia 15 września 1949 r.,
 Tun's i Maroko (strefa francuska) dnia 15 września 1949 r.,
 Terytoria powiernicze Togo i Kamerun pod francuskim powiernictwem dnia 15 września 1949 r.,
 Nowe Hebrydy (kondominium francusko-angielskie) dnia 15 września 1949 r.,
 Holandia dnia 26 września 1950 r.,
 Indie dnia 10 listopada 1950 r.,

Indonezja dnia 21 lutego 1951 r.,
 Jemen dnia 12 grudnia 1949 r.,
 Jugosławia dnia 10 czerwca 1949 r.,
 Kanada dnia 19 listopada 1948 r.,
 Liban dnia 19 listopada 1948 r.,
 Meksyk dnia 19 listopada 1948 r.,
 Monako dnia 19 listopada 1948 r.,
 Norwegia dnia 24 maja 1949 r.,
 Nowa Zelandia (wraz ze wszystkimi terytoriami, za które Nowa Zelandia ponosi odpowiedzialność międzynarodową, włącznie z terytorium powierniczym Zachodniej Samoa) dnia 19 listopada 1948 r.,
 Stany Zjednoczone Ameryki (wraz ze wszystkimi terytoriami, za których stosunki międzynarodowe Stany Zjednoczone są odpowiedzialne) dnia 11 sierpnia 1950 r.,
 Szwecja dnia 3 marca 1949 r.,
 Turcja dnia 14 lipca 1950 r.,
 Unia Południowo-Afrykańska dnia 8 grudnia 1948 r.,
 Włochy dnia 14 marca 1949 r.,
 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (wraz z następującymi terytoriami, za których stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii jest odpowiedzialne:
 Aden, Bahames, Barbados, Basutoland, Protektorat Bechuanaland, Bermudy, Brytyjska Guyana, Brytyjski Honduras, Brunei, Cypr, Wyspy Falklandzkie i przyległości, Fidzi, Gambia, Gibraltar, Wyspy Gilbert i Ellice, Złote Wybrzeże, Hong Kong, Jamaika, Kenia, Wyspy Leeward—Antigua, Montserrat, St. Christopher i Nevis, Wyspy Dziewicze—Federacja Malajska, Malta, Mauritius, Nowa Funlandia, Nigeria, Północne Borneo, Północna Rodezja, Protektorat Nyasaland, Sarawak, Seychelles, Sierra Leone, Singapur, Protektorat Wysp Salomona, Protektorat Somali, Południowa Rodezja, Św. Helena, Tanganyika, Tonga, Trinidad, Protektorat Uganda, Wyspy Windward-Dominika, Grenada, St. Lucia, St. Vincent-Protektorat Zanzibar) dnia 19 listopada 1948 r.,
 Nowe Hebrydy (Kondominium angielsko-francuskie) dnia 27 lutego 1950 r.,
 Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 19 listopada 1948 r.
 Minister Spraw Zagranicznych: St. Skrzyszewski